

etiam ne putarent suis uiribz ista seculle pfecter. non in suo gladio hoc est in armisqz munimine recta possedisse,
 nec in suo brachio id in robore saluatoris duci hierico enim ut ap[osto]l[u]s aperte dicit fide sola sine arietib[us] corrue-
 s[ic] dextera tua & brachiu[m] tuu[m] & illuminatio uultu[m] sub audiendu[m] saluauit eos. Dextera designat & p[ro]sp[er]tu[m] plorun
 succel suu[m] Brachiu[m] fortitudinē: illuminatio uultu[m] dei. Et si[ci] illi plorantib[us] q[ui]t[em] ministrabat. Sicut dextera
 & brachiu[m] filius ei. q[ui] est dei ure & sapientia. ipse quoq[ue] est illuminatio. hoc est splendor dei patris g[lor]ie. q[ui]n copla-
 cisti mei. Si inquit cum paucis n[ost]ris egisti: qui in mei hoc est p[ro]ceru[m] uirtute coplaquisti omib[us] hominib[us]: ma ut
 q[ui] q[ui] attendere qd p[ro]pos[it]us d[omi]n[u]s ageret. Diceret uero d[omi]n[u]s cu[m] h[ab]et e[st] d[omi]n[u]s. & sic d[omi]n[u]s glorificabat ut ita ne putarent suis
 mortis ista portuisse dicit: q[ui] coplaquisti mei. hoc est q[ui] bene placuit fuit nullus. & gratias eos dileristi. recensu[t] rata in
 eis & p[ro]pos[it]us parasti: quos & de omib[us] gentib[us] upp[er]lin[gu]m peculiare elegisti. Tu es ipse rex n[ost]ris & d[omi]n[u]s n[ost]ris. his uerbis
 ostendit unu[m] d[omi]ni ueteris & noui testamenti. Tu inquit ipse es q[ui] h[ab]es operari es antiquis p[er]triu[m] temporib[us] re-
 ponit mutata sunt. Ceteros u[er]o temporu[m] n[on] est mutata proprie[te]t: tam q[ui] d[omi]ni regnum & d[omi]n[u]s n[ost]ris ad ipsorum filiu[m] putant referen-
 dum qui mandat. hoc est transmissus salutes iacob. ac si diceret: hec si p[ro]messa substantia missibilis omni creaturā.
 N[on] ex p[ro]prio q[ui] est uideri umquam potueris tu sub ista creaturā transmissus salutes iacob. id p[ro]prio ante credidisti. &
 uera supplamentu[m] hoc eni[m] p[ro]signabat lucidam angelii q[ui] iacob. quando ipse angelus benedicens cu[m] salutē illi ar-
 multus dicens: Nequa[m] vocabis iacob si sis: erit nom[n]i tuu[m] l[et]tre nuncios n[ost]ros uentilabim[us] cornu. Ex martyris tū
 sive omnia sc̄i[er]e q[ui] eni[m] fuerant minima afflictione consolati iā resumunt animu[m] & de futura se p[re]spectare elo-
 lant. Ostendit si temp[or]is uideu quando omnis sc̄oru[m] p[re]seutoris. omnis cornu minimi uentilandi sit. & dicentiū sc̄i[er]e
 taliter uideuarie discretionis. & sequentia uelut palez agricola sanz q[ui] d[omi]n[u]s uentilabim[us] cornu: mornu[m] per
 tal. & fortitudine inuenit p[er]metaphora animalium que se cornu uent. & minime tuo spernem[us] insurgen[us] in nos.
 Insurgentes contra nos malignos sp[irit]us dicit: quos inuidio sc̄i[er]e securis p[er]nent n[on] ultra de coru[m] insidius sollicitu[m].
 Non eni[m] mareu[m] nos sperabo. & gladius n[on] saluabit. Non inquit sic antiquis p[ro]p[ter]is in ar[ea] natura mundana con-
 fidit: si armis spiritualibus p[ro]duuimus auxiliu[m] aduersarios debellabo. Uro aut[em] hie tangit armorū genera. atque ip-
 pe alio[n]e missa sagitta hostē aut repeller aut uulnerare. Gladius u[er]o cernu[m] mortis operat effectu. Saluisti
 eni[m] nos de affligerib[us] nos. & odientes nos confundisti. Saluasti & confundisti p[er]terru[m] temp[or]is posuit p[ro]futuro psalma-
 bus & canticis. q[ui] q[ui] dā in iā factū uidebant q[ui] sine dubio nouerunt ē futurū. Nā inuidio p[re]fecte saluandi
 fe[rr]ate[m] trepidationib[us] diaboli nec ultra lucebit eis de eorū fatigacione iactari. Et fundit quoq[ue] odientes eos q[ui]ndo
 illi gerint ultione clapsabim[us] iustos aut celiorū regna suscipiant. Indeo laudabim[us] tota die: uerbis p[er]petuis
 temporis sub iungit uerba futuri ut intelligam[us] etiā p[re]terita de futuro dicta. Indeo inquit laudabim[us]
 n[on] inuidos q[ui] & ap[osto]l[u]s dicit: Qui gloriatur in diu[n]no gloriatur. Et utro autē temporis dicit: laudam q[ui] uisitem u[er]o p[er]
 abusus delib[er]ta[re] tota die dicit: ut g[ra]u[m] illud temp[or]is significet q[ui] ē sine fine: q[ui] temp[or] recte dici inuidit: q[ui]
 nocte n[on] habet. Ibi eni[m] continua laus electioq[ue]: ibi se[nt]i in diu[n]no glorioli et[er]nū cui[us] g[ra]u[m] de affligerib[us] saluati
 cui[us] uirtute minimi coru[m] confusi sit. Ipsi quoq[ue] sc̄i[er]i d[omi]ni indeſinenter laudab[er]e. q[ui] sequitur. In nomine n[ost]ri christi
 inscribitur. Ista quippe beatitudine sc̄i[er]e minime d[omi]ni confidit: n[on] ei p[er]mitit laudare: hec coru[m] sororata.
 que nullu[m] nouit habere fastidiu[m]. Nō autē repulisti & confundisti nos dieendo. Nō ostenderat de futuro tempo-
 re paulo autē locutu[m] repulisti: d[omi]n[u]s martyres tribulatione constitutos q[ui] dafferebat coru[m] liberationē. ex
 pestabat paternu[m]. ut eos p[ro]batos merito coronaret. Considerat quoq[ue] n[on] inconseruata s[ecundu]m u[er]itatem cu[m] ue-
 lut criminis diversis suppliciis afficeret. Et negreherat d[omi]n[u]s inuidos n[on] nos inquit affligim[us]. & n[on] d[omi]n[u]s
 cu[m] talia uidet n[on] ne egredieris: id nomine manifestaberis. n[on] gloriareris inuidos n[on] mirabiles nos liberan-
 do. Egredi eni[m] dei est manifestata uirtute: apparere sicut quodā egrediebas: cu[m] significat minime sibi
 p[ro]p[ter]is liberas. Auertisti nos terrorisū p[ro]minuos n[ost]ros. q[ui] fortiorib[us] minuens resistere nequib[us]. Necesse erat
 ut auerterem[us] & fugerem[us] minimes periculū deuittantes. Nā & ipse d[omi]n[u]s p[er]cepit si uos p[ro]sequim[us] fuerint.
 minuta curitate: fugere malia. Et qui oderat nos diripiebant sibi fugienti eni[m] & errantib[us] n[on] ualentib[us] hostes
 ad eorū bona diripienda conuertebant. Si q[ui] ipsi deo d[omi]n[u]s auerstisti nos. ostendit q[ui] ipse p[ro]metente uala-